

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з
економічної теорії
на тему:

**«Аналіз рівня впливу заробітної плати на трудову
міграцію»**

Студентки 2 курсу групи Ф-21
Крамар Н.І.
Науковий керівник: доц., к.е.н., Полікарпова О.С.

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2017 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
1. Теоретико-методологічні засади взаємозв'язку міграційних потоків та рівня заробітної плати.	5
2. Аналіз міграційних потоків та стану сучасного ринку праці в Україні.....	11
3. Державна політика в сфері зайнятості населення: національний та світовий досвід	17
ВИСНОВКИ	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	22

ВСТУП

Саме в нас час набула широкого розвитку трудова міграція, яка ще декілька десятиліть тому, майже була відсутня. В даний час для України міграція трудового потенціалу має негативні наслідки. Адже як правило мігрують висококваліфіковані спеціалісти, а також молоді люди, які є частиною економічно-активного населення.

Хоч і помітно зростання кількості іноземних громадян, що живуть та працюють всередині України, але на європейському ринку праці Україна все ж залишається основним експортером робочої сили.

Актуальність досліджуваної теми: ця тема є дуже актуальна в даний період, оскільки міграційний рух є однією з проблем сучасності. Крім цього, вона суттєво впливає на соціальне та економічне життя населення. Хоч міграція є негативним явищем для країни з якої виїжджають, але це явище позитивно впливає на ті країни, котрі приймають робочу силу. Уряди багатьох держав надають велике значення міграції, її стимулюванню, регулюванню чи обмеженню. Саме такі науки як демографія, статистика, економіка займаються вивченням цього руху.

Постійна форма трудової міграції за своїм масштабом є значно менша за тимчасову, яка частіше за все є неофіційна. Саме тимчасову трудову міграцію частіше за все потребують малі та середні підприємства в промислово розвинених регіонах Західної та Північної Європи, в тому числі Європейського союзу. Саме через те, що середній та малий бізнес не можуть дозволити собі використання працезбережувальних технологій чи передати свої капітали в країни з дешевшою робочою силою виникає нелегальна імміграція, яку держава зазвичай підтримує. Тобто при нестачі робочої сили уряд використовує заходи для привертання уваги можливих іммігрантів, в тому числі незаконних. Та буває й навпаки, коли робочої сили вистачає – уряд створює перешкоди задля зменшення кількості трудових мігрантів.

Мета курсової роботи: аналіз впливу рівня заробітної плати на рівень трудової міграції.

Завдання даної роботи :

- Дослідити зв'язок між трудовою міграцією та рівнем заробітної плати в Україні
- Проаналізувати міграційні потоки та стан сучасного ринку праці в Україні
- Дослідити національну та світову політику зайнятості в Україні

Об'єкт дослідження: міграційний рух та трудова міграція.

Предмет дослідження: вплив рівня заробітної плати на рівень трудової міграції.

Методи досліджень, що використовуються в роботі: метод вивчення літературних джерел і документів, теоретичний аналіз досліджуваного матеріалу, метод нагляду, порівняльний метод, кількісні методи, метод прогнозування, історичний метод.

Структура роботи. Робота складається із вступу, трьох розділів, висновку і списку використаної літератури.

1. Теоретико-методологічні засади взаємозв'язку міграційних потоків та рівня заробітної плати.

Насправді міграційні процеси та рівень заробітної праці дуже пов'язані, адже чим менше людина заробляє в Україні, тим більше вона хоче виїхати за кордон, щоб працювати там, і навпаки, якщо українець отримує в якості заробітної плати ту суму, яка забезпечує його потреби повністю, то бажання виїхати на заробітки не було.

Можна зауважити, що найбільше покидають країну люди працездатного віку. Через це країна, з якої виїжджають, відчуває зниження продуктивності праці та нестачу кадрів, особливо, якщо на роботу за кордон їде висококваліфіковане населення. Але необхідно відмітити й позитивну сторону міграції для країни, з якої виїжджають. Вона настає тоді, коли існує достатньо високий рівень безробіття. Оскільки в наслідок міграції може понизитися офіційний рівень безробіття.

Не можна оминати певні соціальні, демографічні, а також економічні наслідки для країни, якщо еміграція є довгострокова. До соціальних наслідків слід віднести збільшення навантаження на працюючих. До демографічних - прискорення старіння, адже виїжджають, в більшій мірі, молоді люди. Більш різноманітними є економічні наслідки еміграції. Перш за все, еміграція матиме негативний вплив на темпи виробництва, економічному іміджу країни, науково-технічному прогресі, оскільки емігрують працівники різної кваліфікації. Та позитивним в цьому є те, що мігранти пересилають певну суму грошей на батьківщину. Саме ці кошти приносять дохід для країн еміграції, особливо враховуючи їх обсяги. Крім цього велику роль відіграють отримані знання та навички, здобуті в чужій країні.

Отже, еміграція впливає позитивно і негативно на обох країн : з якої виїжджають і яка приймає емігрантів.

Існують різні причини еміграції. Сюди можна віднести відсутність правосуддя та соціальної безпеки, кращі можливості заробітку, воз'єднання сім'ї тощо.

Протягом останніх 20-ти років, за статистикою демографів, на заробітки поїхало від 7 до 15 % економічно активного населення [20]. Значна частина цих людей залишилася за кордоном на завжди, а інша, більша частина громадян України планують повернутися. Саме ця більша частина українців працює на сезонних роботах. Через це 5-те місце по всьому світі займає Україна як країна з найбільшою кількістю людей, які мігрують [11].

Згідно з квітневим опитуванням 2016 року Інституту Горшеніна, виявилось, що понад 40% трудового потенціалу України віком від 18 до 29 років готові поїхати за кордон, щоб покращити свій матеріальний стан та заради кращих кар'єрних перспектив. Відповідно до тестування компанії GFK Ukraine виявилось, що 8% українців (а це майже 3 млн. чоловік) будують плани щодо виїзду за кордон, щоб влаштуватися на роботу. Хоча ще 5 років тому кількість тих, хто хотів здійснити трудовий виїзд був майже у 2 рази меншим, а саме 1,2 млн. осіб. [17].

Проаналізуємо основні країни, до яких виїжджають українці.

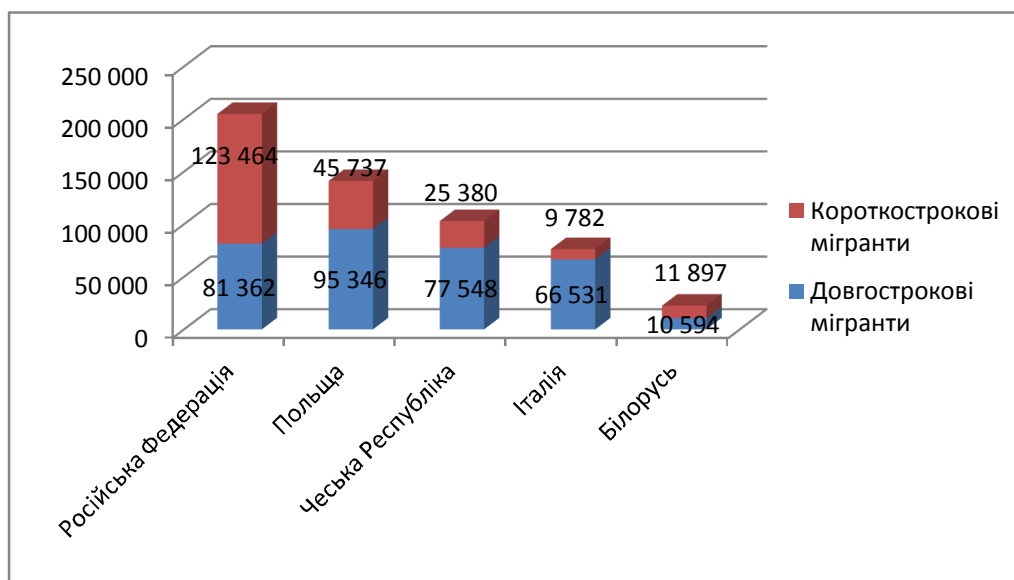

Рисунок 1. Основні країни призначення трудових мігрантів з України [19].

Джерело: автор склав самостійно

За даними дослідження основними країнами призначення працівників – мігрантів є Польща, Російська Федерація, Чеська Республіка та Італія. За даними

Міжнародної організації з міграції (МОМ) саме на ці країни припадає приблизно 80% загальних потоків короткострокових та довгострокових трудових міграцій [18]. Останніми роками особливо Польща є основною країною в ЄС, куди найчастіше мігрують українці у пошуках роботи.

Сьогодні серед українців є від 3 до 5 млн. трудових мігрантів. Тільки до 1 млн українських робітників налічується в Польщі. Також цікаво, що відповідно до результатів дослідження емігрують в Польщу 22,5% від усієї кількості наших людей - заробітчан, що є більшим, ніж у Росію, де на даний момент перебуває 19,2% українців. Наступними є Чехія (18%), Італія (15,7%) і Німеччина (3,2%)[1].

Також багато українців активно виїжджають назавжди за кордон. В Ізраїль, Росію, США, Німеччину найбільше людей виїхало. А ще на одержання грінкарти США щороку приблизно 900 тис. українців подають заявки. Щорічно виграють цю лотерею 5 тисяч осіб, майже всі їдуть працювати і жити у США.

За передбаченням Інституту демографії та соціальних досліджень, чисельність нашого населення у прийдешні 45 років скоротиться мінімум на 10 млн. За оптимістичним прогнозом приблизно 4 млн молодих людей залишаться, а за песимістичним прогнозом залишаться 2,8 млн [2].

Проведемо порівняльну характеристику мінімальної зарплати періодом з 2010 по 2017 роки в Україні. Та спочатку дізнаємося що таке ця мінімальна заробітна плата. Мінімальна заробітна плата – це встановлений законом мінімальний розмір оплати праці за виконану працівником місячну (годинну) норму праці (*ст. 95 КЗпП, ст. 3 Закону про оплату праці*) [8]. Це є свого роду як певний гарант, що розповсюджується на всю територію України і є обов'язковим до виплати. Головною умовою встановлення мінімальної зарплати є те, що вона повинна бути більшою ніж прожитковий мінімум. Порівняння рівня мінімальної заробітної плати з рівнем прожиткового мінімуму представлено у рисунку 2.

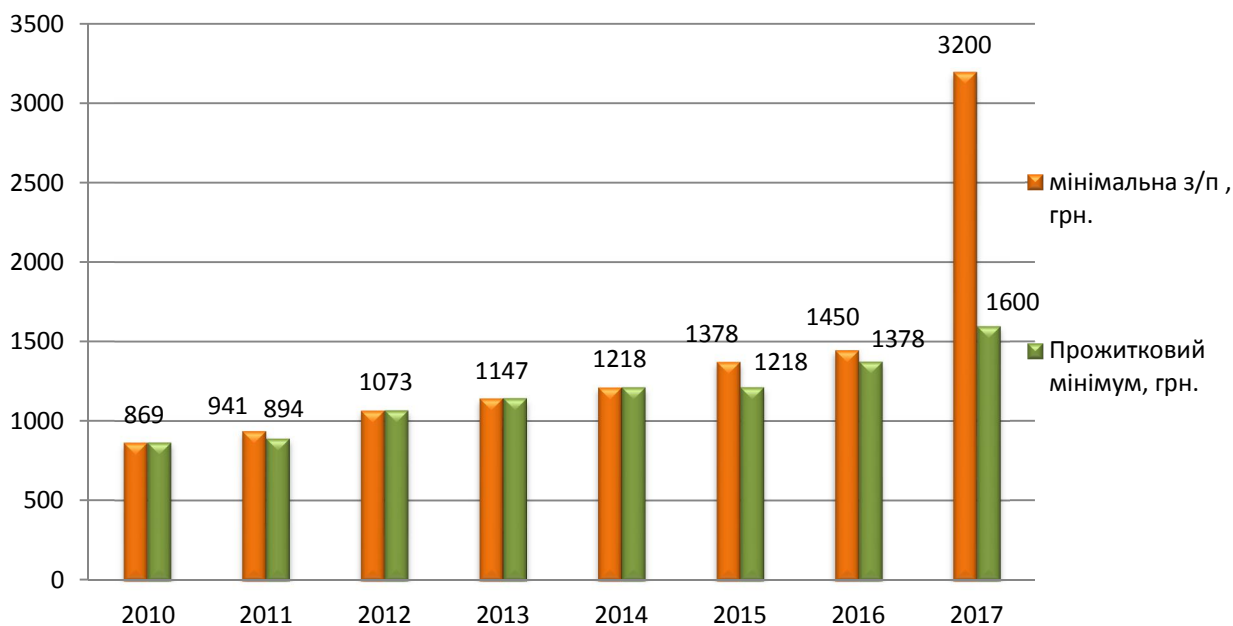

Рисунок 2. Порівняння рівнів мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму [7].

Джерело: автор склав самостійно

Проаналізуємо дані графіка. Помітно, що мінімальна зарплата зростає на протязі усіх досліджуваних років. Але не у великій кількості, лише на 100 грн. за період 2010-2016. Крім того, вона дуже часто рівна прожитковому мінімуму. У 2017 році мінімальна зарплата підвищилася у 2 рази відповідно до прожиткового мінімуму. Щодо прожиткового мінімуму, то в період з 2010 по 2013 він теж ріс, але в таких роках як 2010, 2012, 2013 та 2014 був рівний мінімальній зарплаті. У період з 2014-2016 р.р. прожитковий мінімум залишався незмінним, а мінімальна зарплата зросла, що пояснює невелике покращення розвитку економіки в країні. У період з 2016-2017 р. р. помітне значне покращення мінімальної заробітної плати відносно прожиткового мінімуму.

Взаємозалежність між кількістю трудових мігрантів і рівнем заробітної плати представлено у рисунку 3.

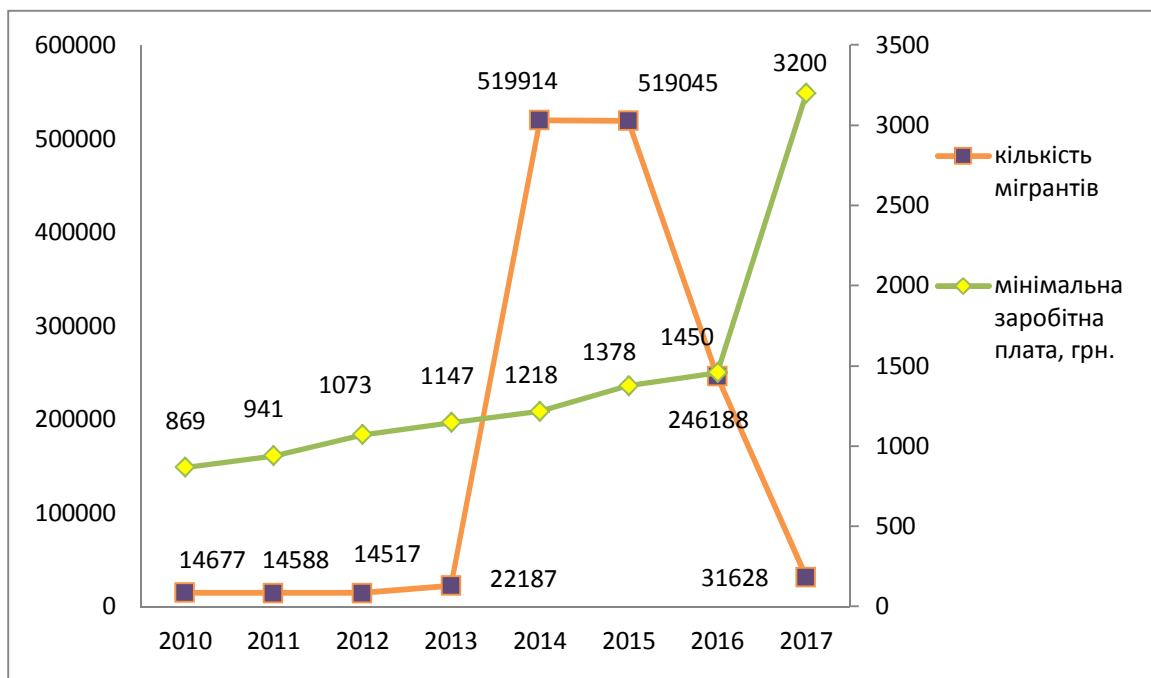

Рисунок 3. Взаємозалежність між кількістю трудових мігрантів і рівнем заробітної плати [7].

Джерело: автор склав самостійно.

Отже, як ми бачимо, найбільше виїжджало з України в період з 2013 по 2016 р.р.. Піком еміграції були 2014 та 2015 роки. Саме цей час припадає на після кризовий період. Щодо впливу підвищення заробітної плати на рівень міграції, то помітного впливу не прослідковується. Адже, як би вона не росла, та все одно зарплата за кордоном значно вища. Наприклад, в Польщі за 2017 рік мінімальна зарплата для іноземців становить 1826 злотих на місяць, що рівне 410 євро, в той час, як мінімальна заробітна плата в Україні 3200 грн, що приблизно дорівнює 110 євро [9]. В Чехії мінімальна заробітна плата становила 407 євро або 11 тисяч крон [16].

На рисунку 4 проілюстровано середню заробітну плату в Україні, Чехії, Польщі та Італії за 2017 рік.

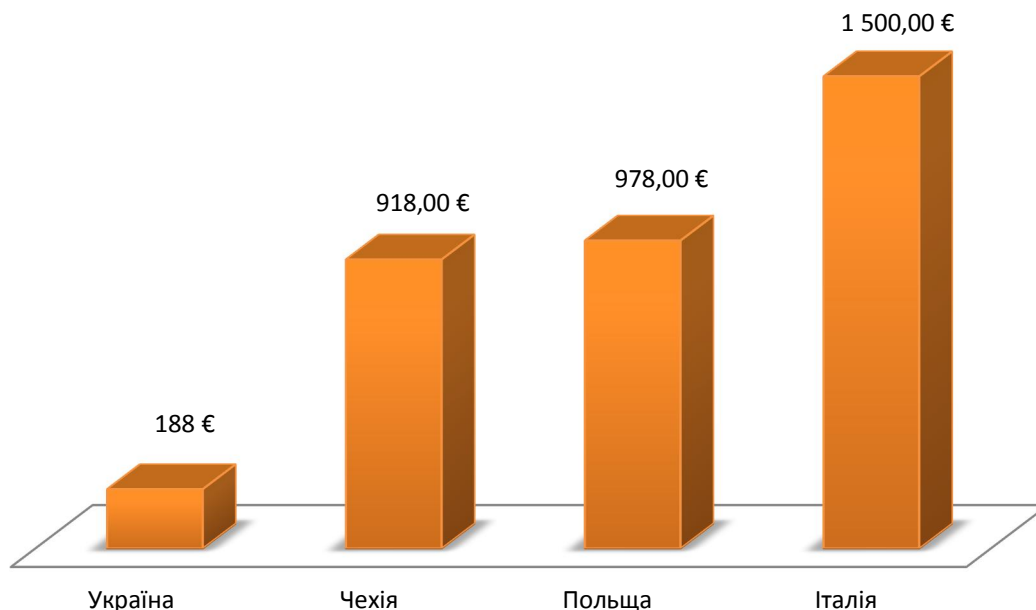

Рисунок 4. Середній рівень заробітних плат у 2017 році в Україні, Чехії, Польщі, Італії [16, 9, 10].

Джерело: Автор склав самостійно.

Найвищий рівень середньої заробітної плати спостерігається в Італії (1500 євро), за нею іде країна – сусід Польща (978 євро) . Наступна за рівнем середньої заробітної плати є Чехія (918 євро) і останньою країною з найнижчим рівнем середньої заробітної плати серед досліджуваних країн є Україна (188 євро).

2. Аналіз міграційних потоків та стану сучасного ринку праці в Україні

Характерні для України політична та економічна нестабільності сприяють міграційним потокам. За часів незалежної України існувало 3 хвилі української міграції. Це відбувалося в 1990-х роках, 2006 роках та у період 2014-2015 роках. Перші дві хвилі були зовнішніми, тобто українці їхали за межі своєї країни, щоб заробити гроші. Остання ж хвиля міграції є внутрішньою. Основною рушійною силою є терористичні дії, що відбувалися й досі відбуваються на Сході.

Перша хвиля міграційних процесів тривала у 90-х роках ХХ століття. Її причинами є бідність, неможливості реалізувати свої наміри на Батьківщині. Під час цієї «заробітчанської» хвилі еміграції станом на 1994 рік поза Україною проживало приблизно 16 млн. українців. Найбільше на цей період наших співвітчизників перебувало в Росії – 4, 4 млн., США – 2 млн., Канаді – 1 млн., Казахстані – 896 тис., Молдові та Польщі – по 600 тис. в кожній державі. За оцінкою Ігоря Винниченка (директора Інституту досліджень діаспори) 13 млн. чоловік проживало за кордоном станом на 2001 рік [21].

В періоді з 1992 по 1995 рр. з України виїхало 265 докторів наук. Четверта частина з них, тобто 40% були докторами медичних і фізико-математичних, понад 20% - технічних наук. За даними Президії Національної академії наук України, протягом 1995-1996 рр. [12]. з України виїхало майже 2 тис. Працівників академії, які досягли докторських або кандидатських вчених ступенів [12].

Друга хвиля припадає на 2008 рік – рік початку фінансової кризи. Її причинами все ж залишається бідність, неможливості реалізувати свої плани на Батьківщині. За оцінкою Міжнародна організація з міграції (МОМ) представництва в Україні, рівень безробіття в Україні у 2008 році був би у 1,5 разу вище, якби влаштуватися працювати за кордон було неможливо [13, с. 3]. А рівень безробіття на 2008 рік складав 6,9 % від працездатного населення [4]. Найбільше людей виїжджало з таких областей як Закарпатська, Чернівецька та Львівська. Серед населення працездатного віку частка трудових мігрантів у 2008 році складає 5,1 %. Причому з цих відсотків, мігрантів, які працюють у Країнах

ЄС та в Росії приблизно 50/50, а чоловіків близько 2/3 трудових мігрантів [13, с. 5].

Третя хвиля міграції припадає на період 2014-2015 років. Базуючись на даних дослідження, яке провели в рамках проекту MOM у 2014-2015 рр., за кордоном перебувають для здійснення трудової діяльності близько 700 тис. громадян України [14]. 2 липня 2014 року із зони Антитерористичної операції за допомогою спеціальних державних служб України було перевезено більше 27 тисяч осіб. Число біженців на листопад 2014 року становить більше 1 млн. осіб. Вже у березні 2015 року число осіб, які змінили місце проживання всередині країни становило 1 мільйона 177 тисяч чоловік, а за кордоном перебувало понад 760 тисяч біженців [5]. Згідно з інформацією Міжвідомчого координаційного штабу з питань соціального забезпечення громадян України станом на 26 грудня 2015 року в інші області країни переселено менше – 1 млн. 10 тис. 297 осіб, у тому числі з Донецької і Луганської областей 988 тис. 655 осіб, з АР Крим 21 тис. 642 особи, з яких 166 036 дітей та 496 тис. 813 – особи похилого віку та інваліди [20].

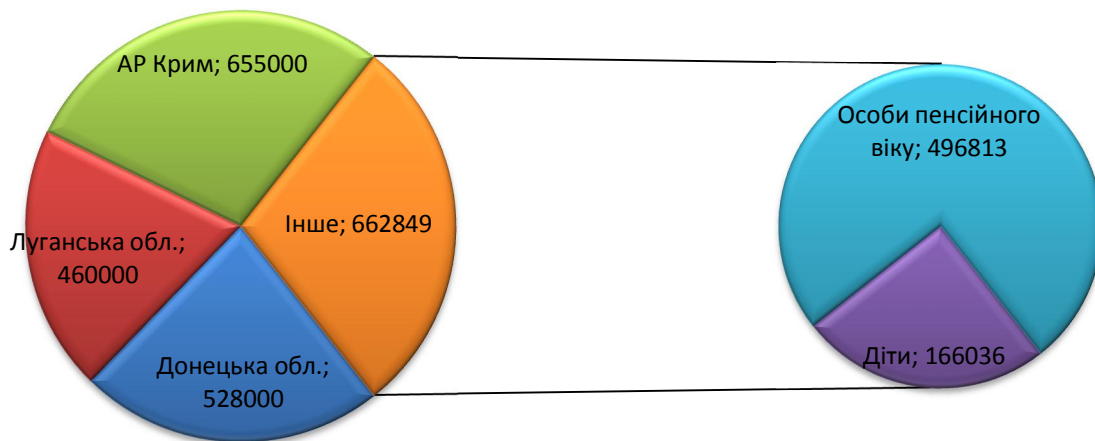

Рисунок 5. Кількість переселених на територію України у 2015 році.
[18].

Джерело: автор склав самостійно.

Крім того існують люди, яким важко влаштуватися на роботу. Це вищий менеджмент, де конкуренція 12 людей на місце, юристи – 6 людей на місце, початок кар'єри, студенти – 4 людини на місце, бухгалтери, фінансисти та представники робочих вакансій мають конкуренцію 3 людини на місце. Про це заявляє Катерина Мащенко, керівник дослідницького центру міжнародного кадрового порталу . Крім цього залишається критичною ситуація на Сході країни, де на 1 місце претендують зразу 11-12 людей [3].

Розглянемо за допомогою рисунку 6 кількість зайнятих та кількість безробітних у віці від 15 до 70 років.

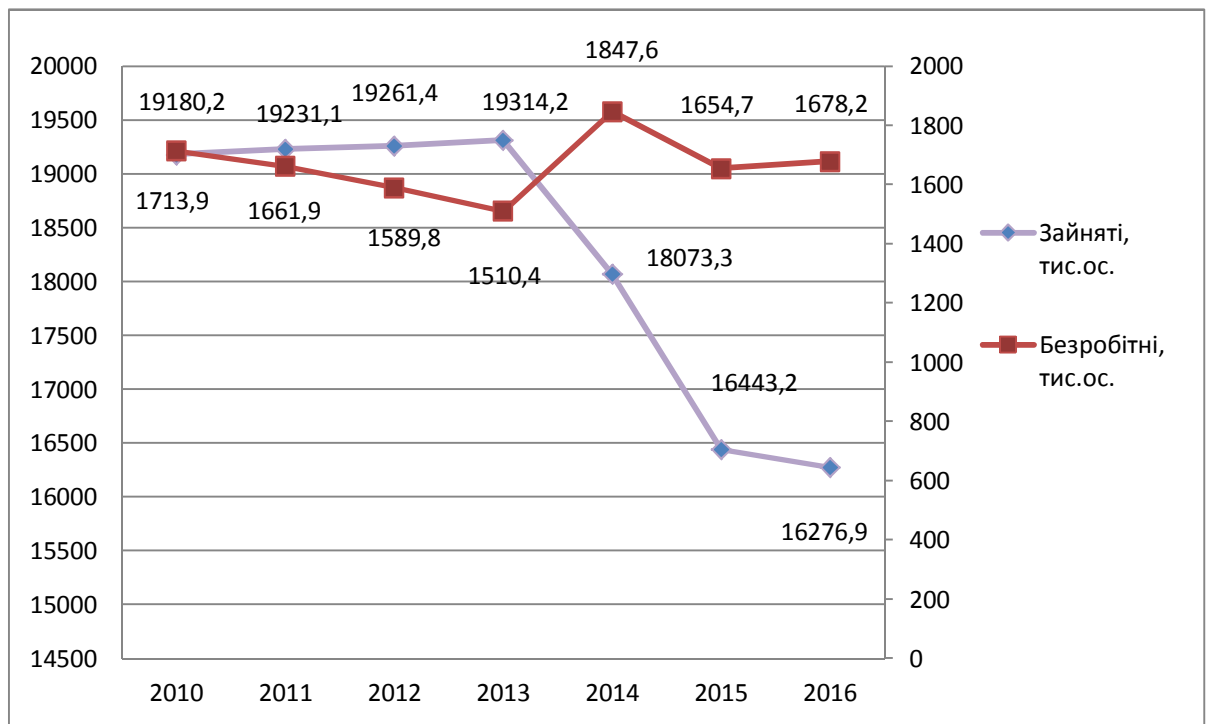

Рисунок 6. Кількість зайнятих та безробітних у віці від 17 до 70 років в Україні [7].

Джерело: автор склав самостійно

Як помітно з графіка, на період з 2010 по 2013 р. р. кількість безробітних поступово зменшується, а кількість зайнятих-збільшується. Однак, починаючи з 2014 року кількість зайнятих поступово зменшується , а саме з 19314,2 до 18073,3 тис. ос.

Середні показники заробітної плати знаходяться у межах 5 тис. у регіонах та 8 тис. у столиці. Та слід зауважити, що у середньому зарплатні побажання шукачів роботи перевищують пропозиції на 25-30%, а саме молоді люди бажають отримувати не менше 10000 грн, коли можуть отримати всього 2-4 тис. грн. [3].

Проаналізуємо дані середніх заробітних плат по території України.

Назва областей	Січень	Грудень
Україна	4362	6475
Вінницька	3412	5153
Волинська	3357	5151
Дніпропетровська	4445	5913
Донецька ³	5142	7111
Житомирська	3297	4997
Закарпатська	3419	5597
Запорізька	4341	6125
Івано-Франківська	3567	4993
Київська	4453	6406
Кіровоградська	3286	4927
Луганська ³	3642	6009
Львівська	3806	5623
Миколаївська	4120	6448
Одеська	4265	6535
Полтавська	3850	5673
Рівненська	3583	5703
Сумська	3455	5129
Тернопільська	3008	4781
Харківська	3797	5499
Херсонська	3249	5259

Хмельницька	3394	5315
Черкаська	3484	5089
Чернівецька	3139	5058
Чернігівська	3365	4804
м. Київ	7126	11094

Таблиця 7. Рівень середній заробітних плат на початок та кінець 2016 року в Україні [7].

Джерело: автор склав самостійно

Саме рівень заробітної плати є вагомю причиною трудової міграції. Заробітна плата яка сформувалась в Україні є порівняно низькою з країнами Заходу. Це ілюструє рисунок 8.

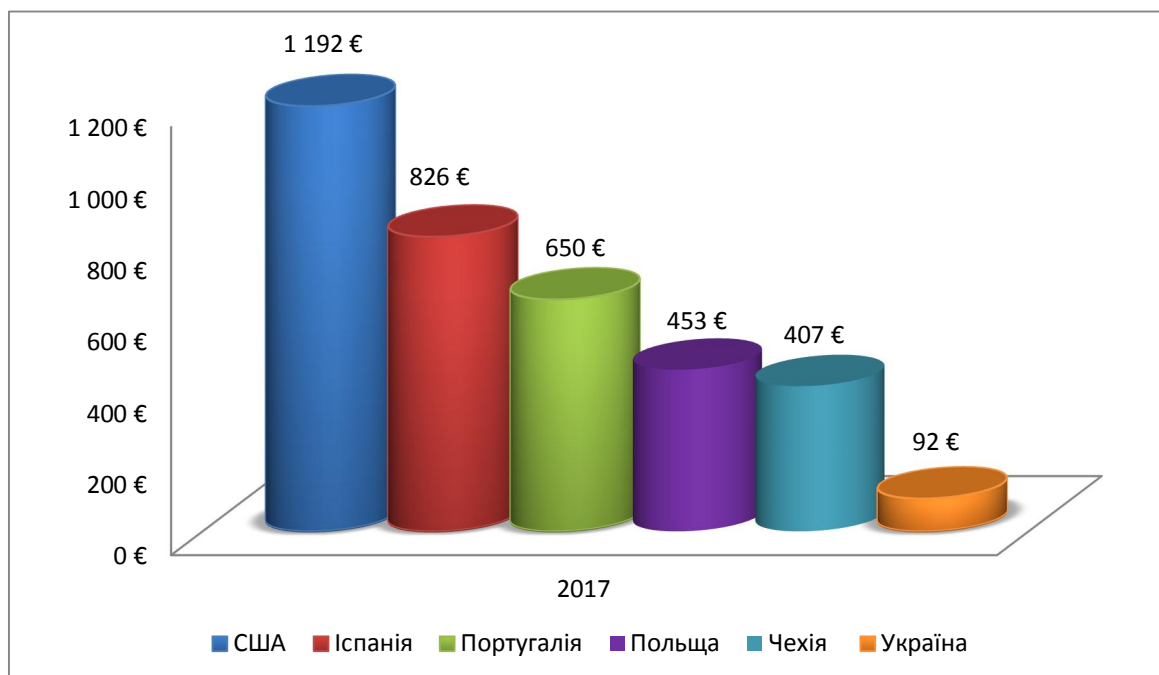

Рисунок 8. Рівні мінімальних заробітних плат в Україні та в країнах з найбільшою часткою трудових мігрантів - українців у 2017 році [15]

Найбільша мінімальна зарплати є у США (1192 євро). Крім цього, мінімальний рівень заробітних плат в Іспанії та Португалії теж досить високий 826 євро та 650 євро відповідно. Країни – сусіди Польща та Чехія також мають

вищий рівень мінімальної зарплатні, ніж Україні. Більше, ніж в 4 рази більші заробітні плати у Польщі та Чехії, а саме 453 євро та 407 євро. Найнижчим показником володіє Україна-92 євро

На жаль, наша країна не в змозі провести певні економічні реформи через корупцію, військові дії, окупацію, бездіяльність НБУ та без належної уваги вдали країни до , національної грошової одиниці, що завдає поганого впливу на економічні показники, а звідси і на розмір мінімальної заробітної плати.

Тіньовий ринок праці теж є досить поширений. Він поділяється на три основні частини: зайняті офіційно та неофіційно (друга робота) одночасно, зайняті тільки неофіційно та зайняті неофіційно через певні заборони чи просто не в змозі працевлаштуватися офіційно.

3. Державна політика в сфері зайнятості населення: національний та світовий досвід

Державну службу зайнятості було створено у 1990 році. З того часу вона надає свої послуги населенню безплатно, а кошти на її фінансування виділяються з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Діяльність державної служби зайнятості України координується та спрямовується Міністерством соціальної політики України. А за допомогою Конституції України та відповідним законам про працю, зайнятість та безробіття регулює відносини у сфері зайнятості.

На сьогоднішній день державна служба зайнятості складається з Центрального апарату, 25 регіональних центрів зайнятості та 583 базових центрів зайнятості. Головною державною установою є Центральний апарат, який у 2016 році було реорганізовано.

Основним завданням політики зайнятості вважається забезпечення рівних можливостей усім громадянам щодо вибору роботи, яка б відповідала кваліфікації та певним здібностям особи. Також служба зайнятості гарантує :

- добровільний вибір свого місця роботи
- захист від необґрунтованої відмови від прийому на роботу чи незаконного звільнення
- безкоштовний пошук роботи
- безкоштовне навчання безробітних, їх перепідготовка
- надання допомоги по безробіттю.

За 26 років етапами розвитку служби зайнятості були: [6]

- У 1991 році прийнято Закон " Про зайнятість населення" та утворення служби зайнятості в незалежній Україні.
- У 2001 році служба зайнятості виконувала функції виконавчої дирекції Фонду страхування, а також починала надавати соціальне страхування.

- У 2009 році було запроваджено певний ряд антикризових заходів в умовах світової кризи.

На жаль у період з 2012 по 2014 років жодних дієвих та ефективних реформ не приймалося. На це навіть не вплинуло прийняття нової редакції Закону України „Про зайнятість населення”. Проте усередині серпня 2015 року було проведено модернізацію управління у сфері зайнятості. Відповідно до якої створено Національне агентство зайнятості, яке є посередником і регулятором на ринку праці. Завданням цього агентства є здійснення оцінки ринку праці та широке інформування громадськості про основні тенденції ринку праці, а також щомісячне публічне представлення оцінки ситуації на ринку праці.

Щодо світового досвіду, то виділяють 5 найбільш розвинених політик зайнятості: американська, німецька, англійська, шведська та японська.

Основними відмінностями між зазначеними політиками зайнятості та українською концентруються у різних підходах щодо розподілу коштів, а також у різних гарантіях по працевлаштуванню.

Перш за все розглянемо американську модель. Відповідно до неї основними в регулюванні зайнятості є державні підприємства, пов'язані з наймом робочої сили; фінансово-кредитна політика, що регулює попит на робочу силу і зайнятість через штатну систему законодавства. А регулюючі важелі - це заходи, які перерозподіляють трудові навантаження, заходи, які зберігають робочі місця, а також заходи, які створюють нові робочі місця. Стосовно умов працевлаштування, то крім державної служби зайнятості в Америці діють бюро найму, які володіють необхідною інформацією про працівників різних професій.

Якщо розглядати німецьку модель, то вона так само вживає заходи, які стосуються збереженню робочих місць, надає пільги підприємствам, які масово не звільняють працівників. У німецькій службі зайнятості працевлаштування здійснюється відповідно до класифікації попиту на робочу силу.

Державна активність у стимулюванні політики зайнятості характерна англійській моделі. Крім того, заохочувати підприємницьку ініціативу надається

місцевим органам влади відповідно до Законодавства Англії. Особлива увага надається професійній підготовці та перепідготовці працівників.

Щодо політики зайнятості у Швеції, то вона трішки відрізняється від попередніх. Бо основною її метою є попередження виникнення безробіття, а не сприяння працевлаштування та виплаті. Особливістю шведської моделі можна назвати те, що вона орієнтується на групи зі слабкою позицією на ринку праці. Високою контактністю з ринком робочої сили характеризується шведська Національна рада з питань ринку праці.

Проте особливою строгістю найму працівників на роботу характеризується саме японська модель, оскільки вона передбачає використання системи довічного найму. Відповідно до цієї системи працедавців дуже вимогливо відбирає працівників на роботу, їх навчання, виховання кадрів.

Я вважаю, що ми повинні прагнути досягнути німецьку модель, адже у її центрі стоїть людина разом із своїми інтересами. Основними діями цієї моделі є створення однакових умов для всіх громадян та захист безробітних, старих, хворих і дітей. Крім цього, ця модель гарантує соціальний захист на випадок банкрутства підприємства, профорієнтацію в усіх верствах населення, а при направленні на перепідготовку, інформують про майбутні перспективи та вимоги до праці.

Щоб покращити політику зайнятості Україна повинна

- формувати необхідні організації та створювати необхідні гарантії зайнятості
- здійснювати підтримку малого та середнього бізнесу
- створювати захист робочих місць
- за допомогою певних заходів попереджувати безробіття

Отож, проаналізувавши вітчизняний та зарубіжний досвід політики зайнятості, можна зробити висновок про те, що Україні слід виконати ще досить багато роботи на шляху досягнення орієнтованої політики зайнятості.

ВИСНОВКИ

Отже, міграція – це явище, яке властиве усім країнам світу. Оскільки сьогодні немає жодної держави, яка б не була учасником міграційних процесів як постачальником трудових ресурсів, чи як країни, яка їх приймає.

Ситуація з трудовою міграцією, яка склалася в нашій державі є досить невтішною. Адже майже усі, хто виїжджає за кордон являють собою найактивніше, освічене та працездатного віку населення. А найгіршим є те, що зараз держава не може нічим вплинути на це, навіть збільшення заробітку за виконання роботи в Україні не допомагає, бо заробітна плата за кордоном досі залишається вищою, ніж удома.

Якщо розглядати міграційні потоки, які відбулися, то кожна хвиля міграції мала явну на це причину. Перша хвиля виникла через те, що в Україні панувала бідність і не було великих можливостей реалізувати свої потенціали. Тому люди виїжджали за кордон, щоб знайти кращу долю для себе і своїх рідних. Причиною другої хвилі міграції була фінансова криза 2008 року, яка призвела знову ж до високого безробіття, яке несло за собою потребу у пропозиції роботи, якої не було в межах України, але вистачало за кордоном. Третя хвиля міграції спричинилася через анексію Криму, агресію Російської Федерації а також війни на Сході. Безліч людей втратили все своє майно, роботу й змушені були їхати у інше місто чи країну у пошуках притулку, нової роботи, допомоги. Тому починаючи з 2014 року кількість зайнятих поступово зменшується, а саме з 19314,2 до 18073,3 тис. ос.

Саме через таку велику пропозицію робочої сили, уряд повинен здійснювати ряд заходів, щодо її реалізацію. Звідси й випливає, що основною метою політики зайнятості України є забезпечення рівних можливостей усім громадянам щодо вибору роботи, яка б відповідала кваліфікації та певним здібностям особи. Крім того держава виступає гарантом у наданні допомоги по безробіттю, безкоштовній підготовці та перекваліфікації працівників, а також у добровільному виборі виду діяльності.

Порівнюючи зі світовими політиками зайнятості населення, то Україна

повинна виконати ще багато роботи, щоб наблизитися до тих результатів, яких досягнули провідні країни у цій системі. Перш за все нам слід вирішити, яка із світових політик зайнятості є найкращою для забезпечення максимальної зайнятості населення у нашій країні. На мою думку це німецька, оскільки вона ґрунтується на інтересах перш за все самої людини. А далі слідувати усім нормам та правилам задля її досягнення. Перш за все нам потрібно буде змінити спосіб розподілу коштів та гарантії по працевлаштуванню. А також створити відповідні умови для забезпечення відповідних гарантій зайнятості, надати підтримку малому та середньому бізнесу, та здійснити ряд заходів, спрямованих на попередження безробіття в країні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. 5 шляхів втечі з України [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://expres.ua/main/2016/05/10/185619-pyat-shlyahiv-vtechi-ukrayiny>.
2. 65% українців у віці 14-35 років хочуть виїхати за кордон тимчасово або назавжди, - опитування [Електронний ресурс] // ЦЕНЗОР.НЕТ. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: http://ua.censor.net.ua/news/387911/65_ukrayintsiv_u_vitsi_1435_rokiv_hochut_vuyihaty_za_kordon_tymchasovo_abo_nazavjdy_opytuvannya.
3. Аналіз ринку праці в Україні [Електронний ресурс] // UA:Перший. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://1tv.com.ua/video/14951/load>.
4. АНАЛІЗ РІВНЯ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНИ ТА НАПРЯМКИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ [Електронний ресурс] // Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.global-national.in.ua/archive/4-2015/159.pdf>.
5. Війна на сході України [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0_%D0%BD%D0%B0_%D1%81%D1%85%D0%BE%D0%B4%D1%96_%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B8#.D0.92.D0.BD.D1.83.D1.82.D1.80.D1.96.D1.88.D0.BD.D1.8C.D0.BE_.D0.BF.D0.B5.D1.80.D0.B5.D0.BC.D1.96.D1.89.D0.B5.D0.BD.D1.96_.D0.BE.D1.81.D0.BE.D0.B1.D0.B8_.D1.82.D0.B0_.D0.B1.D1.96.D0.B6.D0.B5.D0.BD.D1.86.D1.96.
6. Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.dcz.gov.ua/>.
7. Державна служба статистики [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

8. Закон України "Про оплату праці" [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – 1995. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>.
9. Заробітна плата у Польщі. Скільки можуть заробити українці в 2017 році [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://shoppingpl.com/uk/post/101-zarobitna-plata-u-polshchi-skilky-mozhut-zarobyty-ukrajintsi-v-2017-rotsi>.
10. Зарплата в Італії [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://visasam.ru/emigration/europe-emigration/zarplaty-v-italii.html>
11. Імміграція в Україну. Еміграція з України. Статистика — факти. [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.inforegion.com.ua/immigracija-v-ukrainu-emigracija-z-ukraini/>.
12. Міграційні процеси в Україні: історичний огляд [Електронний ресурс] // Osvita.ua. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <http://osvita.ua/vnz/reports/geograf/23023/>.
13. Міграція в Україні. Факти і цифри. // Міжнародна організація з міграції. представництво в Україні. – 2013. – №2. – С. 16.
14. Міграція в Україні. факти і цифри. // Представництво Міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні. – 2016. – №3. – С. 32.
15. Мінімальні зарплати в ЄС: в десяти країнах "мінімалка" нижча за 500 євро [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://economics.unian.ua/finance/1773132-minimalni-zarplati-v-es-v-desyati-krajinah-minimalka-nijche-500-evro-infografika.html>.
16. Мінімальну зарплату у Чехії підвищать до рекордної суми [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://svitua.com.ua/news/201610/882-minimalnu-zarplatu-chehiyi-pidvyshchat-rekordnoyi-sumy>.
17. Платня Європі українськими студентами [Електронний ресурс] // DIANATOKMAN. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://dianatoksit.wordpress.com/2016/11/07/%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%BD%D1%8F->

[%D1%94%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D1%96-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%BC%D0%B8-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%B0/](http://helsinki.org.ua/prava-vnutrishno-peremischenyh-osib-b-zaharov/).

18. Права внутрішньо переміщених осіб [Електронний ресурс] // Українська Гельсінська спілка з прав людини. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://helsinki.org.ua/prava-vnutrishno-peremischenyh-osib-b-zaharov/>.
19. Профазі М. МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ФАКТИ І ЦИФРИ / Манфред Профазі. // Міжнародна організація з міграції. – 2016. – С. 1–31. – Режим доступу до ресурсу: http://iom.org.ua/sites/default/files/ff_ukr_21_10_press.pdf
20. У пастці економічної безвиході: нові ризики трудової міграції для України [Електронний ресурс] // "СЛОВО І ДІЛО". – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.slovoidilo.ua/2016/06/15/kolonka/aleksandr-radchuk/ekonomika/u-pastczi-ekonomichnoyi-bezvyxodi-novi-ryzyky-trudovoyi-mihracziyi-dlya-ukrayiny>.
21. Українська еміграція [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%B5%D0%BC%D1%96%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F